

Lars Bom er uddannet på Statens Teaterskole i 1985. I dag er han en af de mest betydelige skuespillere i Danmark og har vundet stor popularitet indenfor både film og teater. På Det Kongelige Teater var han i 2003 medvirkende i *Ivanhoe* i Dyrehaven, På Aveny-T i *Boblerne i Bækken*, på Gladsaxe Teater i Ole Bornedals *Macbeth* og *Rent*, på Mungo park i *Baal*, på Kaleidoskop i *Det virkelige liv* og *Dæmoner* og igennem årene har han medvirket i over 45 forestillinger. Af film kan nævnes *De uanstændige*, *Pusher*, *Bella min Bella*, *Skyggen*, *Den som frygter Ulven*, og *Hvem var det, der vandt i dag*. På tv-siden er han ikke mindst en flittigt benyttet skuespiller i serier som *Strisser på Samsø*, *Edderkoppen* og Emmy-vinderen *Rejseholdet*. Lars Bom har også selv stået bag kameraet i debut-dokumentarfilmen *Den lille og den store*.

Helen Jahren, tidligere elev af den legendariske oboist Heinz Holliger, er en af de mest fremtrædende solister på sit instrument idag og er kendt fra talrige optrædener over hele verden. Hendes repertoire spænder over alle betydelige værker fra barokken til vores egen tid og hun har desuden fået skrevet over 50 værker direkte til sig. Helen har modtaget talrige priser gennem hele sin karriere og hendes mange CD indspilninger på pladeselskaberne BIS, Ondine, Caprice, Phono Suecia og Aurora omfatter værker fra Roman og Mozart til nutidige komponister. 1987 vandt hun en Grammis og samme år blev hun nomineret til The International Record Critic's Award. Helen har givet talrige master classes rundt om i verden og er inviteret som lærer i obo ved Det Fynske Musikkonservatorium i Odense. Helen kunne senest høres i Danmark i november 2002 da hun uropførte Bo Gunges obokonzert, tilegnet hende, med Sønderborgs Symfoniorkester samt inden da i København hvor hun ved invigelsen af Den Sorte Diamant uropførte Poul Ruders obokonzert, som ligeledes var tilegnet hende.

Niklas Sivelöv, pianist og komponist, f. 1968, med kufferten fuld af overstrømmende anmeldelser, er uddannet i Stockholm, Heksinki, Bukarest og London, og har vundet talrige konkurrencer og priser, samt givet master classes i Spanien, Finland og USA. Han har også fundet tid til adskillige CD indspilninger og har således for Naxos indspillet Berwalds klaverkoncert, som fik prisen Diapason d'Or, værker af Stenhammar og Peterson-Berger, som begge fik højeste point af the Penguin Record Guide, og Englands klaverkoncert, som blev nomineret i Cannes for det tyvende århundredes bedste indspilning. Derudover har han også indspillet for Simax, Caprice, BIS og Phono Suecia. Niklas Sivelöv er docent i klaver ved Det kgl. danske Musikkonservatorium.

Pressen skrev:

"Fintstemte linjer om kærlighed." "Det er glædeligt at Festspillene satser på denne type af kvalitet. Et så vel gennemarbejdet program med artister, som har en så tydelig vision, er en lise for sjælen." *Norrbottnens Kuriren*

"Musik og lyrik i smuk forening." "Det føles grænseoverskridende, dette perfekte og behagelige format på en poesiaften, hvor ord bliver toner og toner bliver ord, begge lige vigtige." *Piteå Tidningen*

"Knap to timers klangfuld kilden og verbal poetisk analysere af kærlighedens mystificerede væsen var snart til ende, men det talstærke og glade publikum ville alligevel have et ekstranummer i samme ånd. Det var sandelig en kærlighedfuld optakt til en koncertsæson." *Örnsköldsviks Allehanda*

"Kærligt i ord og toner" "Publikum, som var mødt usædvanlig talrigt op, var højst entusiastisk og det med rette. Koncertformen hvor ord og toner samarbejder om et givet tema, har eksisteret nogle år på kontinentet og er sikkert kommet for at blive både der og her." *Helsingborgs Dagblad*

"Tre fremragende artister med oboisten Helen Jahren som den lysende stjerne på obohimlen." *Östgöta Correspondenten*

For booking venligst kontakt:

Tom Kristensen, Tivoli Artist Management
Vesterbrogade 3, 1630 København V
tel: 3375 0404, fax: 3375 0375 mobil: 2223 7404
e-mail: tk@tivoli.dk

eller direkte til:
Helen Jahren, Vänskapsvägen 49, SE-112 65 Stockholm
tel: +46 70 624 8054, fax: +46 8 663 9592
e-mail: helen.jahren@privat.utfors.se

foto: Søren Svendsen (Lars Bom), Lennart Alves (Helen Jahren)

Parlez d'amour Fransk musik, fransk poesi

Lars Bom
recitation

Helen Jahren
obo

Niklas Sivelöv
klaver

Parlez d'amour

Francis Poulenc: Sonate for obo og klaver

(1899-1963) Élégie
Scherzo
Déploration

Maurice Ravel: fra Gaspard de la Nuit for klaver

(1875-1937) Ondine

Camille Saint-Saëns: Sonate for obo og klaver

(1835-1921) Andantino
Allegretto
Molto allegro

PAUSE

Philippe Gaubert: Intermède champêtre for obo og klaver

(1879-1941)

Claude Debussy: fra Preludier for klaver

(1862-1918) Ce qu'a vu le vent d'Ouest
Feuilles mortes
Les fées sont d'exquises danseuses

Gabriel Fauré: Pièce for obo og klaver

(1845-1924)

Maurice Ravel: Pièce en forme de Habanera for obo og klaver

(1875-1937)

Mellem satserne digte af blandt andre:

Charles Baudelaire

Robert Desnos

Benjamin Péret

Guillaume Apollinaire

Philippe Jaccottet

Yves Martin

Det kulturelle årti 1860 hvor **Claude Debussy**, den musikalske modernismes fader, fødtes var ”parnaspoeternes” mødeplads. Debussy fascineredes af de mange subtile hentydninger til musik, stemmer og lyd i digtene – sovende vand, pustet fra en øjenvippe mm – og hans egne kompositioner ansås så overbevisende formuleret at de i tydelighed ofte overgik digtene de var baseret på. Debussys musik, med sin flydende og svævende følelse, blev hurtigt utrolig populær og snart havde den franske musikverden fået et nyt begreb: ”debussysmen”. Den tretten år yngre **Maurice Ravel** var i sine unge år en hengiven beundrer, men selv Debussy lod sig inspirere af Ravels hyperraffinerede klavermusik. Musikalsk skulle de følges i synlige parallelle baner, med bestandige sammenligninger i sporerne til senere gensidig irritation. Ravel udviklede dog en højt personlig stil og hans musik skifter fra storslået, feberagtig og mørk dramatik til let, glad og lys brillans. **Camille Saint-Saëns**, som også havde en lang og lysende bane som koncertpianist, var en banebrydere for fransk musik, når den frigjorte sig fra den italienske indflydelse. Han betød meget for senere franske komponisters udvikling. For **Gabriel Fauré**, elev af Saint-Saëns, den franske kammermusiks fader, var melodisk balance og rigdom i nuancer vigtige. Hans stil frigjorde sig fra al sentimentalitet for at kunne udtrykke en skønhed, som på en gang er mystisk, harmonisk og rolig. **Francis Poulenc**, det tyvende århundredes store sangskaber indenfor den klassiske musik, blev i Paris suget ind i omgangskredsene med epokens ledende poeter, kunstnere og musiker, og her blev digteren Apollinaire hans poetiske ledestjerne. Poulenc døde siden hen med knust hjerte efter at have levet et rigt kunstnerliv, fyldt med fremgang og højt værdsat af publikum. Han sublimerede bevidst sine katastrofer og svig i kærlighedslivet ud i musikken...

Charles Baudelaire, en af de største forbilleder i moderne poesi, digtede på sit musikalske/rytmiske nyskabende sprog om det moderne menneskes fortvivlelse over livets ubegribelighed og brutalitet, og hendes længsel væk til en lykkeligere tilværelse. **Guillaume Apollinaire**, manden som lancerede termen ”surrealisme”, står for en original og nyskabende poesi, som er stærk visuel. Det absurde, groteske og vildt humoristiske trængte ind i hans værk og han syntes stå i kontakt med en magisk verden hvis meddelelser han transskriberede. **Yves Martin** var en flaner i Paris på vej mellem ensomheden i sit lejede værelse og ekstasen på gader og i nattelivet. Digternes drømmeagtige udfrygtsomhed

og stundom hallucinatoriske tone har mer med surrealisme end med symbolisme at gøre. Ud af Martin strømmede vers – magisk diset, banale og højtravende i samme åndedrag – som en blanding af såvel legetøjssmykker som kronjuveler. Når det gælder dunkelheden, gløden, længslen, natstemningerne og ensomheden kan han sammenlignes med Baudelaire. **Robert Desnos** hengav sig til intensivt surrealistisk eksperimenterende. Friere end nogen anden kunne han slippe sit underbevidstes strømmende billedpoesi frem og nedtegne den på papir i en tilstand af hypnotisk søvn. En ordberuset søvngænger. Det var hos Desnos at surrealisternes ”verbale delirium” nåede sit maksimum. **Benjamin Péret**, en av surrealismens ledende personligheder, var ved siden af Desnos den som nemmest kunne sænke sig selv i hypnotisk søvn og mange af hans digte har denne ægte surrealistiske drømmekarakter. Pérets fantasi er legende, hæmningsløs, sprudlende af indfald og bestandig parat til at favne hele verden – at forene det meget nære og det meget fjerne. **Philippe Jaccottet** var upåvirket af surrealismen og drømte om en poesi uden billeder, en poesi som ikke påberåber sig nogen anden verden og som ikke benytter sig af nogen som helst forklaringer. Det er jordens og tingens indre lys som stråler i Jaccottets digte. Hans poesi er åben, vendt mod det synlige og mod lyset som lader os se alt. **Jules Supervielle** bevæger sig mellem stort og småt, fra en blomst til en fjern stjerne, på samme måde som han bevæger sig i tiden og af årtusinder skaber et sekund. Hans digte giver genlyd af stemmer, bevandret af skygger og vindpust i et svævende maleri. Han er den naiveste, mest charmfule digter, udrustet med en østerlandsk eventyrfortællers fantasi, hvor han befolker kosmos med sine skyggelignende drømmegealter. Supervielle er den evige forvandlingskunstner – en clairvoyant og søvngænger i de vågnes kredse.

Sacré-Cœurs blændende hvide kuppel og Eiffeltårnets smedjærnskonstruktion stod i begyndelsen af sidste århundrede som et emblem for en ny poesi og for de poeter, som levede i en kulturel brydningstid. De var ikke kun en samling glade gaminer som ureserveret hyllede den moderne verden, formeksperimenter og det nye i største almenhed. I deres digte findes også et dybt vemod. Allerede før første verdenskrig indså de at de ikke bare levede i begyndelsen af en ny era, men også tilhørte en gammel verden, som var ved at styrte sammen. Dette var en tid hvor poeterne forsøgte at erobre den fjerde dimension.